

Predmet: *Bosanski Novi*

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 10/21

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SRJ

Optuženi: Milenko Karlica i Željko Novaković

Glavni pretres: 28. 10. 2024.

Na današnjem glavnom pretresu uspostavljena je videokonferencijska veza sa sudom u Švedskoj i ispunjeni su tehnički uslovi za svedočenje Ruhide Ekić i Sakiba Ekića.

Ispitivanje svedokinje Ruhide Ekić

Svedokinja se izjasnila da ostaje pri iskazu koji je dala 10. 7. 2012. godine pred tužilaštvom u BiH. Početkom kritičnog dana svedokinja je, zajedno sa svojom porodicom, bila kod kuće i obavljala je obaveze kao i svaki drugi dan. Njen muž, Sakib Ekić, tog dana je bio kod njihovog komšije, koji je bio srpske nacionalnosti. U nekom trenutku čuli su pucnjavu, a ubrzo se „pucalo sa svih strana”. Tada su došli vojnici i isterali ih iz njihove kuće. Kada su ih isterali iz kuće bilo je oko četiri ili pet sati popodne. Svedokinja je napomenula da se nikad više nisu vratili u tu kuću. Vojnici su ih prvo odveli do kuće Mehe Alića, koji je bio prvi komšija njenih roditelja, gde su ih okupili sa ostatkom naroda. Na tom mestu svedokinja je videla kako ubijaju Fadila Ekića. Pre nego što su ga ubili, terali su ga da pojede svoju vojnu knjižicu i pitali su ga zašto nije išao da se bori za srpsku državu. Rekla je da ga je ubio neki „plav momak”. Muškarce su tukli i maltretirali, a žene odvojili. Starijeg devera svedokinje su naterali da se vrati nazad i dovede staru ženu koja je ostala u kući. Zlostavljanje se nastavilo i kada su ih odveli do pravoslavnog, srpskog groblja, gde su ih zadržali nekoliko sati. Grupa muškaraca koja ih je odvela do groblja je bila obučena u vojne uniforme, imali su oružje i nisu nosili maske. Svedokinja ih je opisala kao „komšije koje su se obukle u vojnu odeću”. Za optuženog Milenka Karlicu svedokinja je rekla da je nosio vojnu šarenu uniformu. Advokat optuženog Milenka Karlice, Ognjen Radić, svedokinju je podsetio da je 2012. godine svedočila da je tu bio i jedan maloletan dečak koji je nosio jednobojnu majicu. Kod groblja svedokinja je videla kako optuženi Milenko Karlica „Mića” sa strane odvodi Đulu Alić, a kasnije je saznala da joj je tom prilikom tražio pare. „Mića” i njegov brat su tražili okupljenim ljudima da predaju zlato i novac, što je svedokinja i uradila. Mada je određeni deo dragocenosti koje je imala ispaio usput. „Mića” je naterao devera svedokinje da se vrati natrag kući kako bi mogli da uzmu njegova dva traktora i automobil. Utovarili su žene i decu na traktore. Odvezli su ih do naselja Urije. Tokom puta automobil je išao iza traktora i svi su bili naoružani i ispred i iza. Dva dana kasnije se našla sa mužem i otišla u Švedsku. Svedokinja je naglasila da je imala utisak da je Milenko Karlica „bio vođa svega”. Svedokinja je do sada dala pet ili šest izjava pred sudovima u vezi sa ovim događajima. Odmah nakon dolaska u Nemačku dala je jednu izjavu i to je jedina izjava koju je dala u inostranstvu, ali nije sigurna da li je jednom ili dvaput dala izjavu u Nemačkoj. U Sarajevu je dala dvaput izjavu. I misli, mada nije sigurna, da je dvaput dala izjavu i u Bosanskom Novom. Kazala je da najradije ne želi da se seća tih izjava i da misli da ih poseduje negde, ali nije sigurna gde. Na pitanje branioca Ognjena Radića zašto tek u ovoj izjavi spominje vodeću ulogu Milenka Karlice, odgovorila je da je bila pod velikim šokom, stresom i psihološkim opterećenjem, pa da je zbog toga možda to nesvesno izostavila ili zaboravila. Svedokinja je navela da poznaje optuženog Karlicu dug niz godina. Išla je u školu sa njim i viđala ga je često. Živela je dva ili tri kilometra od njega. Izjasnila se da joj nije poznato da je optuženi Karlica ispred svoje prodavnice delio proizvode muslimanskom stanovništvu koje je napustilo dolinu reke Japre. Potvrdila je da su tokom puta bili zaustavljeni na nekom punktu, ali nije mogla da potvrdi da li je to bio vojni punkt, da li je tu bilo vojnika i da li je to bio punkt kod mesta Šuća. Mrak je bio i „borila” se sa decom tako da nije

obraćala pažnju. Ne seća se da li je čula neku pucnjavu na putu do Urija. Navela je da kriminalističkog inspektora iz Novog Grada Mirka Karlicu zna iz viđenja, ali da se ne seća da li je njemu dala izjavu u Novom Gradu. Navela je da nije imala kontakt sa njim posle rata. Takođe je navela da Milenka Babića isto zna samo iz viđenja. Za „Brezikliju” je navela da ga zna samo pod tim imenom. Rekla je da Bakira Alića poznaje od prvog razreda škole i da je on rođak od njenog muža. Izjasnila se da nije razgovarala sa njim u vezi sa suđenjem pre davanja iskaza 2012. godine. U vezi sa svedočenjem svedoka Mehmeda Delića i Esada Alića svedokinja je rekla da je njima plaćeno da dođu i svedoče u korist optuženog Milenka Karlice. Navela je da ova dva svedoka uopšte nisu bili u selu kada su se kritični događaji desili. Dodala je da oni uopšte nisu ljudi i da bi prodali mater i oca za 100 maraka. Objasnila je da je ovu informaciju čula od komšija koje su pričale sa sestrom Esada Alića, koja, prema svedokinji, sada gradi kuću u Novom Gradu od para koje je Milenko Karlica dao Esadu Aliću.

Ispitivanje svedoka Sakiba Ekića

Svedok Sakib Ekić se izjasnio da ostaje pri izjavi koju je dao pred Tužilaštvom u BiH 10. 7. 2012. godine. Naveo je da 22. juna 1992. godine nije bio kod kuće. Pomagao je komšiji oko posla kada su njegovu porodicu isterali iz njihove kuće. Komšija i svedok su čuli galamu i pucnjavu, pa su pobjegli u šumu. Sa jednog uzvišenja u šumi video je pucnjavu i zapaljene objekte, ali nije video ko puca. Dan posle se našao sa svojom ženom. Izjasnio se da poznaje optuženog Milenka Karlicu, da nije imao problema sa njim i da ne zna koji automobil je optuženi vozio početkom rata. Do sada je svedok dao tri izjave u vezi sa događajima iz juna 1992. godine u Bosanskom Novom. Dve izjave je dao u Sarajevu i jednu u Novom Gradu (Bosanski Novi). Naveo je da su neke kuće gorele tog dana. Izjasnio se da postavlja imovinskopravni zahtev.

Advokat optuženog Milenka Karlice, Ognjen Radić, uveo je primedbu na oba svedoka, navodeći da iskaz Ruhide Ekić nema veze sa optužnicom, da je na najveći broj pitanja odgovorila sa „ne znam”, da su njena saznanja većinski posredna, da iznosi nove tvrdnje koje je nemoguće da nije spomenula u prethodnim izjavama koje je dala pred sudovima i da pokazuje animozitet prema optuženom i svedocima Mehmedu Deliću i Esadu Aliću, te je zaključio da je cilj njenog iskaza otežavanje krivičnog položaja optuženog.

Tužiteljka za ratne zločine se izjasnila da odustaje od dokaznog predmeta broj 99 kojim bi trebalo da se izvrši uvid u presude Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju Radoslavu Brđaninu i Momčilu Krajišniku. Izvršen je uvid u fotografije zaseoka Alići i Ekići. Sud je konstatovao da se na fotografijama vide put, spomenik, raskrsnica i groblje. Izvršen je i uvid u foto-dokumentaciju predmeta Maslovare od 20. 10. 2006. godine. Takođe, izvršen je uvid u forenzičko-antropološku analizu posmrtnih ostataka Sejfa Ekića od 19. 6. 2014. godine i u drugostepenu presudu u predmetu Ranko Balaban i drugi pred sudom Bosne i Hercegovine.

Optuženi Milenko Karlica je doneo sudu originalne spise koji potvrđuju njegov humanitarni rad.

Sudsko veće je napomenulo da imaju tehničke probleme sa korespondencijom sa Mehanizmom za međunarodne krivične sudove u vezi sa kontaktiranjem zaštićenog svedoka „C5”.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 17. i 18. novembar, sa početkom u 10.00 časova u sudnici broj 4.